

Phần 7: PHÁP CHIA Y

Pháp yết-ma chia phi thời Tăng được thí:

(Tăng được thí có hai trường hợp: 1. Đúng thời Tăng được thí là trong an cư vào mùa hạ pháp đúng thời cho nên tùy theo trụ xứ an cư mà thọ trì. 2. Phi thời Tăng được thí là không phải trong mùa an cư nên phải tác pháp Yết-ma chia:)

Đại đức Tăng lắng nghe! Trụ xứ này hoặc y, hoặc phi y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý, Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... vị... kia sẽ giao lại cho Tăng. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Trụ xứ này hoặc y hoặc phi y nên chia cho Tăng hiện tiền. Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... Tỳ-kheo... kia sẽ trả lại cho Tăng. Các Trưởng lão nào đồng ý trụ xứ này, hoặc y hoặc phi y nên chia cho Tăng hiện tiền, Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... Tỳ-kheo kia sẽ trả lại cho Tăng thì im lặng. Vì nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã đồng ý giao cho Tỳ-kheo tên là... Tỳ-kheo... kia sẽ trả lại cho Tăng rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy, nay tôi xin ghi nhận như vậy. (Nếu trụ xứ chỉ có hai người, hay ba người được thí y vậy thì mỗi người tự hướng đến nhau nói:)

Trưởng lão nhất tâm niệm! Trụ xứ này được chia y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nhưng trong đây không có Tăng, nên y vật này thuộc về tôi và Trưởng lão. Tôi và Trưởng lão thọ dụng. (Nói ba lần như thế. Nếu chỉ có một người thì nên tâm niệm nói:)

Trụ xứ này được chia y vật nên chia cho Tăng hiện tiền. Nhưng trong đây không có Tăng nên y vật này thuộc về tôi. Tôi nên thọ dụng (Nói ba lần như vậy)

Pháp yết-ma chia y vật của người mất:

(Người xuất gia cùng tuân theo lệnh xuất ly, những hành động của thân đều được sự quản lý của Tăng pháp. Cho nên những đồ dùng của Tăng pháp, những đồ dùng của vị ấy sau khi chết đều thuộc của Tăng tư phẩn. Ý nghĩa đồ dùng của nó giống với phi thời Tăng được thí. Lại nữa, Tăng được thí sử dụng có hai: Tùy theo trú xứ, tùy theo người. Vì thế tùy theo thí chủ xác định. Y vật của vị Tỳ-kheo qua đời theo trọng lượng hoặc khinh để phân chia. Vật trọng thì tùy theo đó mà nhập vào trụ xứ, thì Tăng tác pháp Yết-ma chia)

Pháp người nuôi bệnh mang y vật và dụng cụ của người chết đến xả cho Tăng:

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc phi y đều chia cho Tăng hiện tiền ở trụ xứ này.

(Thưa như vậy ba lần)

Văn yết-ma đem y bát của người chết giao cho người nuôi bệnh:

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng y bát, tọa cụ, ống đựng kim, đũa đựng y và bình đựng nước nên chia cho Tăng hiện tiền. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Nay Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... người nuôi bệnh. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng y bát, tọa cụ, ống đựng kim, đũa đựng y và bình đựng nước nên chia cho Tăng hiện tiền. Nay Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... người nuôi bệnh. Các Trưởng lão nào đồng ý, Tăng giao cho Tỳ-kheo tên là... người nuôi bệnh y bát, tọa cụ, ống đựng kim, đũa đựng y và bình đựng nước thì im lặng. Các vị nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã đồng ý giao cho Tỳ-kheo tên là... người nuôi bệnh y bát, tọa cụ, ống đựng kim, đũa đựng y và bình đựng nước. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc này nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Văn yết-ma chia vật khinh của người đã qua đời cho Tăng hiện tiền:

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc y hoặc chẳng phải y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng đồng ý. Nay Tăng giao cho tên là... Tỳ-kheo tên là... sẽ trả lại cho Tăng. Đây là lời tác bạch.

Đại đức Tăng lắng nghe! Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc y hoặc chẳng phải y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nay Tăng giao cho tên là... Tỳ-kheo tên là... sẽ trả lại cho Tăng. Các Trưởng lão nào đồng ý, Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc y hoặc chẳng phải y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nay Tăng cho Tỳ-kheo tên là... Tỳ-kheo tên là... sẽ trả lại cho Tăng thì im lặng. Vì nào không đồng ý thì nói ra.

Tăng đã đồng ý cho Tỳ-kheo tên là... Tỳ-kheo tên là... sẽ trả lại cho Tăng rồi. Tăng đã đồng ý vì im lặng. Việc ấy, nay tôi xin ghi nhận như vậy.

Văn chia y vật của người chết cho hai người hoặc ba người:

(Nếu trụ xứ chỉ có hai người hay ba người, muốn chia y vật của người chết thì một người nên tác pháp, còn các việc khác thì không cần. Tác pháp như vầy:)

Trưởng lão nhất tâm niệm! Tỳ-kheo tên là ... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc y hoặc chẳng phải y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nhưng trụ xứ này không có Tăng nên y vật đó thuộc về tôi và Trưởng lão. Tôi và Trưởng lão thọ dụng. (Thưa ba lần như thế).

Nếu chỉ có một người thì tâm niệm, miệng nói: Tỳ-kheo tên là... qua đời ở trụ xứ này, những đồ dùng hoặc y hoặc chǎng phải y nên chia cho Tăng hiện tiền. Nhưng ở trụ xứ này không có Tăng nên y vật đó thuộc về tôi. Tôi nên thọ dụng. (Nói như vậy ba lần)
